

спрямованих на підтримку, зміцнення і розвиток людських ресурсів, а також стратегію організації по створенню відповідальної і високоефективної згуртованості команди, яка може вчасно реагувати на постійно мінливі вимоги сьогодення [4].

Кадрова безпека є складною багаторівневою системою, в якій постійно відбувається процес взаємодії і протистояння суспільно важливих інтересів працівників, роботодавців і підприємств. В цілому представлені точки зору на кадрову безпеку є багатограними і демонструють модель управлінської діяльності, спрямовану на прогнозування і мінімізацію кадрових ризиків.

Література:

1. Васильчак С.В. Кадрова безпека підприємства – основа економічного розвитку / С.В. Васильчак // Науковий вісник НЛТУ України. – 2009. – Вип. 19.12. – С. 122–128.
2. Кондратьєва С.В. Генезис поняття «кадрової безпеки» підприємства. Наукова дискусія. Економіка: реалії часу. 2015. № 5(21). С. 194–198.
3. Литовченко О.Ю. Формування кадрової безпеки підприємств АПК / О.Ю. Литовченко: автореферат дис. канд. екон. наук. – Київ, 2010. – 26 с.
4. Мехеда Н.Г., Маренич А.І. Соціально-мотиваційні складові кадрової безпеки. Фінансовий простір. 2012. № 2(6). С. 38–45.
5. Реверчук Н.Й. Управління економічною безпекою підприємницьких структур / Н.Й. Реверчук. – Львів : ЛБІ НБУ, 2004. – 195 с.

Чорбу Д.,

здобувач вищої освіти ОП «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»

Доренська А.,

асистент кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності

Центральноукраїнський національний технічний університет

РОЛЬ СОЦМЕРЕЖ В КОНСАЛТИНГОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Консалтинг (в повному формулюванні консультативна діяльність) - це вид професійної діяльності, в якій експерти, відомі як консультанти, надають консультації та поради компаніям, організаціям чи особам для розв'язання конкретних проблем або досягнення певних цілей.

Основна мета консалтингу полягає в тому, щоб надавати об'єктивні, експертні та стратегічні поради з різних аспектів управління бізнесом, технологій, фінансів, маркетингу, персоналу та інших сферах. Консультанти можуть допомагати вдосконалювати бізнес-процеси, впроваджувати нові технології, розробляти стратегії розвитку, рішення проблем ефективності та багато іншого.

Консалтинг може бути наданий як великим консалтинговим компаніями, так і невеликими фахівцями-консультантами. Він може займатися широким спектром питань, від загального стратегічного консалтингу до консалтингу в конкретних галузях, наприклад, ІТ-консалтинг, фінансовий консалтинг чи управлінський консалтинг.

Діджиталізація надає консультантам та консалтинговим компаніям різні можливості для залучення клієнтів, будування експертності, маркетингу та комунікацій. Тому не випадковим є широке представлення консалтингу в соціальних мережах та месенджерах.

Ключові аспекти ролі соціальних мереж у консалтингу:

- маркетинг та брендінг. Соціальні мережі дозволяють консультантам побудувати та управляти своїм брендом. Публікації про успішні проекти, думки щодо актуальних тем, аналітичні матеріали допомагають консультантам створювати позитивне враження про свою експертизу та вирізнятися серед конкурентів.

- залучення клієнтів через публікації, рекламу та активну участь в групах та спільнотах. Потенційні клієнти можуть знаходити консультантів, оцінювати їх роботу та зчитувати відгуки.

- експертна позиція, яка демонструється через регулярне публікування цікавих та інформативних матеріалів на соціальних мережах та допомагає консультантам позиціонувати себе як експертів у своїй галузі. Це може сприяти підвищенню довіри від клієнтів та залученню нових можливостей.

- мережування та партнерство через налагодження зв'язків, обмін досвідом та спільні проєкти.

- зворотний зв'язок та клієнтське обслуговування за допомогою взаємодії з клієнтами, відповіді на їх запитання, розв'язання проблем та забезпечення якісного клієнтського обслуговування.

- аналітика та дослідження ринку шляхом моніторингу соціальних мереж дає можливість відстежувати тенденції в галузі, аналізувати відгуки та отримувати зворотний зв'язок, що допомагає адаптувати свою стратегію та послуги.

Загалом, соціальні мережі наразі стають необхідним інструментом для консультантів, які прагнуть розширити свій вплив, залучити клієнтів та підвищити впізнаваність свого бренду.

Література:

1. Управлінський консалтинг в системі інноваційного розвитку економіки і менеджменту. Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління : збірник наукових праць. Одеса, 2016. Т. 15, вип. 1

Шамара В.С., ст. гр. УФЕБ – 22М
Левченко А.О., кандидат економічних наук, професор
Центральноукраїнський національний технічний університет

ІНСТРУМЕНТИ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ У РАМКАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Питання забезпечення економічної безпеки підприємства є невід'ємним від питань забезпечення працездатності сучасного підприємства, оскільки ринкова кон'юнктура створює ризики для господарського суб'єкта будь-якого масштабу. У цій роботі будуть розглянуті інструменти внутрішнього контролю у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства.

Актуальність даної проблеми обумовлена наявністю великої кількості викликів і загроз, рішення яких виносяться на внутрішні сили підприємства. Захист від загроз внутрішнього та зовнішнього характеру на підприємствах може реалізовуватися різними силами та способами в силу різних управлінських особливостей, фінансових можливостей і інших факторів, що формують ресурси, які керівництво підприємства готове використовувати для протистояння загрозам. Однак, незважаючи на цей обмежувальний фактор, допустимо стверджувати, що внутрішній контроль є дійсним і обов'язковим для будь-якого господарюючого суб'єкта.

Стан економічної безпеки (ЕБП) підприємства захищає від зовнішніх і внутрішніх загроз, негативного впливу дестабілізуючих факторів, що забезпечує стабільну реалізацію основ комерційних інтересів і цілей статутної діяльності. Сам інструментарій внутрішнього контролю полягає в методичних і технічних прийомах здійснення дослідження, що виражається у відповідних операціях і процедурах.